

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 28. april 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 16 (L 185), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eigiel Andersen (SF).

7. maj 2009

J.nr. 2009-0005522

Spørgsmål nr. 16:

”Hvad er ministerens holdning til, at kommunerne kan tjene penge - i form af en højere refusionsprocent fra staten på 75 pct. af dagpengene - på billig aktivering, der ikke virker, idet de økonomiske fordele i prioriteret rækkefølge, set i forhold til kommunens økonomi, ifølge statskundskabsprofessor Asbjørn Sonne Nørgaard er følgende:

1. At arbejdsløse kommer i ordinært arbejde.
2. At de deltager i aktivering der virker mht. at skaffe ledige i arbejde.
3. At de deltager i billig aktivering, der ikke virker.
4. At de ikke er aktiveret, hvilket kun udløser 50 % refusion fra staten til kommunen?”

Endeligt svar:

I det enstrengede kommunale beskæftigelsessystem får kommunerne et økonomisk incitament til at gøre en aktiv indsats. Kommunerne kan spare forsørgelsesudgiften og øge skatteindtægterne ved at få forsikrede ledige i job.

Jeg ved jo ikke, hvad statskundskabsprofessor Asbjørn Sonne Nørgaard forstår ved billig aktivering, der ikke virker, men at kommunerne bevidst skulle spekulere i aktiveringsforløb, der ”ikke virker”, forekommer mig at være en useriøs mistænkeliggørelse af kommunerne. Kommunerne har altid gevinst, når ledige går fra aktivering til job. Derfor er det ikke i kommunernes interesse at lave aktiveringsforløb, der ”ikke virker”.

Endelig vil jeg nævne, at virksomhedspraktik og privat jobtræning er en relativ billig aktiveringsform for kommunerne. Samtidig er det de redskaber, der har de bedste effekter.

Venlig hilsen

Inger Støjberg